

Mesebeli Afrika - Butuo: egy elfeledett hírhedt hely

2011 május 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ha létezik igazán elfeledett és balszerencsés (majdnem azt lehet mondani, hogy elátkozott) település Afrikában, akkor a Libéria északi részén, az elefántcsontparti határ mellett fekvő kis település, Butuo mindenképpen annak nevezhető?.

A település csak egy jelentéktelen pont lenne a térképeken, ha 1989. december 24.-én nem itt kezdődik volna el az első libériai polgárháború és ezzel az ország 14 évig tartó brutális káosza. Azon a Szentestén a falusiak jelentős része a karácsonyt ünnepelte, a határokra kivezényelt katonák pedig részegen feküdtek, fáradtak voltak vagy szimplán csak aludtak, amikor Charles Taylor Libériai Nemzeti Hazafias Frontjának (NPFL) több száz rosszul felszerelt katonája megtámadta a Nimba megyében található kis falut, amelyben több mint száz libériai katona állomásozott akkor.

A váratlan támadás azonban oly meglepetésszerű volt, hogy sok katonát harc nélkül lemészároltak, a többieknek pedig menekülniük kellett, távoztukban persze jónéhány házat még is felgyújtottak (szemtanúk szerint közel 600-at). Taylor harcosai ezután szisztematikus elpusztították szinte az egész falut, miközben több tucat civil is meggyilkoltak (a történelmi hárség kedvéért fontos megjegyezni, hogy ezzel a támadással egyidőben volt egy másik, Karnplay faluját is lerohanták az akkor még szinte ismeretlen lázadók). Sokak szerint a libériai hadsereg és Samuel Doe akkori elnök itt követte el a nagy hibát, ugyanis válaszcsoportokkal nem a lázadókat, hanem a Taylort állítólagosan segítők két etnikum (gio és mano) tagjait büntették, falvakat égettek fel, több száz embert pedig szó szerint kivégeztek.

A konfliktus előtt kakakóból éltek és a határ túloldalán található Elefántcsontparttal szoros kapcsolatban lévő Butuo lakói közül szinte kizárólag azok éltek túl a katonák és az NPFL akcióját, akik a bozótosba menekültek, de sokak számára ez sem jelentette a biztonságot és az életben maradáást. Több mint 20 éve már tehát, hogy a falut szinte teljesen elpusztították, de Libéria lassú "magához térését" semmi sem bizonyítja jobban, mint hogy a több mint 6000 lakosú település ma is katasztrófális állapotban van. A felégetett és lerombolt házak helyére még mindig nem sikerült elegendő újat építeni, így nagy a túlzásfoltosság és sokan rendkívül szomorú (és nem biztonságos) körülmények között kénytelenek álomra hajtani a fejüket, semmiféle infrastruktúra nincs, a határkörzet és az egész falu biztonságára két alulfizetett rendőr felügyel, akik alapvetően a hatósági ügyintézkést is igyekeznek ellátni, már ha éppen van üzemanyaguk és képesek motoron elhagyni a falut.

Más esetben marad a sok órás gyalogút, ugyanis egy elefántcsontparti mobilhálózat jele miatt Butuóból nem lehet Libéria más részére telefonálni. Az ivóvíz-ellátás akadozó és bizonytalan, mindössze két fúrt kút lát el ennyi embert, és a monroviai vezetés is úgy tűnik, teljesen elfeledkezett Charles Taylor első akciójának helyszínéről. A helyi iskola tragikus helyzetben van, ha az embernek nem mondanák, hogy az egy iskola, semmiből nem venné észre: nincsenek felszerelések, könyvek, szinte semmi. Ugyanilyen a helyi börtön is, ágy, szék, véccé nélküli ablaktalan cellák, ahol konkrétan tényleg állatias körülmények között él a néhány rab.

Gondoljunk csak bele: Butuo lakosai szerint a szomszédos Elefántcsontpart maga a földi paradicsom, pedig azért a körülmények ott is hagynak maguk mögött kívánnivalókat. A helyi vezetők szerint a kormány egyszerűen azért hanyagolja el őket, mert az egész háború itt kezdődött, bár fontos azt is megjegyezni, hogy az elszigeteltségben szerepet játszik a lerombolt úthálózat, amely Butuoba vezetne. Amikor még a polgárháború után jóval fegyverbeszolgáltatási program volt az országban, Butuo akkor is hátrányba került, a begyűjtők alig néhány hónapig tartózkodtak itt és a fegyverekért, ígért pénzt még ki sem fizették, ráadásul a program befejezése után begyűjtött fegyverekért nem jön senki. A falu (vagy kisváros, mindenki döntse el szíve joga szerint) környéki mezőgazdasági területeken ráadásul elég kockázatos a munka, hiszen a földben bűven vannak nem felrobbant gránátok, aknák.

A történet nagyon szomorú, és ezért a háborúban életét veszített, manapság pedig elszigetelten élő butuoiak tiszteletére egy dolgot jegyezzünk meg: a libériai polgárháború Butuo településén kezdődött 1989-ben.

www.mindennapiafrika.info - A Flag Polgári Műhely partnere

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni győzeletről tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló